

VI. ZMARLI

Ks. prof. Theodor Maas-Ewerd

19 września 2002 r. zmarł w klasztorze kanoników regularnych w Klosterneuburg (Austria) ks. Theodor Maas-Ewerd. Jego śmierć nastąpiła nagle, po powrocie z Mariazell, gdzie prowadził kurs dla kanoników regularnych z austriackich klasztorów.

Theodor Maas-Ewerd urodził się 6 lutego 1935 r. w Senden koło Münster w Niemczech. Święcenia kapłańskie przyjął w Münster w roku 1961. Już w czasie studiów zainteresował go Ruch Liturgiczny, a szczególnie jeden z jego przedstawicieli Pius Parsch. Doktorat obronił w 1967 r., a habilitację z liturgiki uzyskał w 1976 r. W tym czasie pracował jako wykładowca na westwalskim uniwersytecie Wilhelma w Münster. W roku 1980 objął katedrę liturgiki na uniwersytecie Eichstätt w Austrii, gdzie pracował do roku 2000, czyli do swej emerytury.

Ks. prof. Maas-Ewerd od roku 1976 był członkiem niemieckiego Instytutu Liturgicznego w Trewirze, a od roku 1996 konsultorem Komisji Liturgicznej Konferencji Episkopatu Niemieckiego. Był także redaktorem naczelnym: „Klerusblatt” oraz „Zeitschrift der katholischen Geistlichen in Bayern und in der Pfalz”, należał do komitetu redakcyjnego czasopisma „Bibel und Liturgie”, założył w Eichstätt serię wydawniczą „Extemporalia. Fragen der Theologie und Seelsorge”.

Ks. prof. Maas-Ewerd zasłynął przez swoje liczne publikacje; jego bibliografia liczy prawie 750 pozycji. Wiele jego artykułów znajduje się w *Lexikon für Theologie und Kirche* i w niemieckim leksykonie Maryjnym. Wśród wielu dzieł warto wspomnieć opracowanie dotyczące Ruchu Liturgicznego: *Die Krise der Liturgischen Bewegung in Deutschland und Österreich. Zu den Auseinandersetzungen um die „liturgische Frage” in den Jahren 1939-1944*, Regensburg 1981. Prof. Maas-Ewerd pisał także na tematy życia liturgicznego w parafii i znaczenia liturgii w życiu parafialnym (*Liturgie und Pfarrei. Einfluss der Liturgischen Erneuerung auf Leben und Verständnis der Pfarrei im deutschen Sprachgebiet*, Paderborn 1969); był bowiem przez wiele lat duszpasterzem w Eichstätt-Buchenhüll. Zestaw jego publikacji znajduje się w księdze pamiątkowej wydanej z okazji jego 65. urodzin: „*Schon leuchtet deine Krippe auf*”. *Die Feier der Geburt Christi und der weihnachtliche Festkreis in Liturgie und Brauchtum*, pr. zb. pod red. F. Trenner und B. Wendel, St. Ottilien 2000.

Za swoją działalność duszpasterską i naukową ks. prof. Maas-Ewerd otrzymał w roku 1986 godność prałata, a roku 2001 został honorowym kanonikiem regularnym klasztoru Klosterneuburg.

Ciało ks. Maas-Ewerda spoczęło 8 października w grobowcu kanoników regularnych w kaplicy św. Sebastiana na placu przed kościołem w Klosterneuburg.

Ks. Jerzy Paliński, Katowice

Ks. prof. Achille Maria Triacca SDB

Dnia 4 października 2002 r., w liturgiczne wspomnienie św. Franciszka z Asyżu, Pan życia i śmierci, powołał do siebie, znanego także u nas, z naukowych pobytów w Polsce, włoskiego liturgistę, salezjanina, profesora Wydziału Teologicznego Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie i Wydziału Liturgiki w Papieskim Instytucie Liturgiki „San Anselmo” w Rzymie, ks. prof. Achille Maria Triacca.

Ks. A. M. Triacca, urodził się w miejscowości Varese na północy Włoch, 4 lutego 1935 r. Przeżył zatem 67 lat i 8 miesięcy. Mając zaledwie 11 lat, wstąpił do diecezjalnego Niższego Seminarium w Mediolanie, gdzie pozostał do skończenia liceum. Warto to odnotować, ponieważ ten związek z ambrozjańską diecezją, zaowocował później w podejmowanych przez ks. Achille różnych studiach z zakresu liturgii ambrozjańskiej, począwszy od Jego pracy doktorskiej, poprzez artykuły, hasła encyklopedyczne, organizowanie na Wydziale Teologii Prawosławnej św. Jerzego w Paryżu tygodni studiów, a kończąc na prestiżowych uznaniach naukowych, jak doktorat honoris causa z Teologii Prawosławnej czy dożywotni tytuł wiceprzewodniczącego angielskiego towarzystwa Henry Bradshaw Society. Mając 20 lat, A. Triacca rozpoczął drogę życia salezjańskiego. Świecenia kapłańskie otrzymał w roku 1964, w Bazylice Maryi Wspomożycielki Wiernych w Turynie.

Studia specjalistyczne, Ks. A. M. Triacca odbywał w Papieskim Instytucie Liturgicznym „San Anselmo” w Rzymie, w którym rok przed ukończeniem doktoratu, w 1967 r. podjął już pierwsze wykłady. W tym czasie, od 1966 r. był wykładowcą teologii sakramentów, na salezjańskim Wydziale Teologicznym. Tak więc, Ks. Profesor, znany z kompetencji naukowiec, wykładowca, promotor, organizator różnych sympozjów i spotkań naukowych, zarazem liturgista teoretyk i praktyk (wieloletni kierownik duchowy), swoją misję liturgisty pełnił nieustrudzenie przez 35 lat (1966-2001). W dorobku naukowym pozostawił po sobie ponad 500 różnych studiów drukiem, nie licząc wielkiej liczby prowadzonych prac doktorskich i licencjackich, czy chociażby kierownictwa 60 tomów materiałów naukowych, wspomnianych paryskich Tygodni liturgicznych „Saint-Serge”. Jego czynny udział w wielu sympozjach i kongresach, zaznaczał się przez żywy i ciągle twórczy sposób przekazu, nagradzany często oklaskami i ułatwiający dialog ze słuchaczami.

Swoimi kompetencjami ks. prof. A. M. Triacca dzielił się także między innymi w Kongregacji Kultu Bożego, w Papieskim Biurze Ceremonii Ojca Świętego, w Papieskiej Radzie ds. Rodziny, w Papieskiej Komisji ds. Dóbr Kulturalnych Kościoła oraz gdy zwracały się do Niego, np. Kongregacja Nauki Wiary, Kongregacja ds. Wychowania Katolickiego i inne. Wydaje się, że w ten sposób była nagradzana nie tylko Jego naukowa kompetencja, lecz także postawa Jego życiowej wierności i uczciwości, wpływające z jego prawdziwej, eucharystyczno-maryjnej pobożności. Z pewnością w krótkim czasie ukażą się szersze noty i opracowania o wkładzie ks. prof. Triacchi w formację liturgiczną Kościoła. Na pamiątkowym zdjęciu śp. Ks. Profesora, rozdawanym w dniu pogrzebu, jest napis: „Zachowuję Was Wszystkich w sercu, ponieważ Wy Wszyscy jesteście współuczestnikami Ducha Świętego, który jest we mnie”.

Ks. Adam Durak SDB